

[Økonomiministeren.]

mende måneder. Der knytter sig altså overordentlig stor usikkerhed til det, men det er en kendsgerning, at så langt er billedet rigtigt, for så vidt angår USA, at man tilsyneladende har nået bunden og er ved at bevæge sig ind i en svagt opadgående tendens.

Det er også rigtigt, at der på tilsvarende måde i en anden meget betydende industriel stat, nemlig Japan, synes at være indtrådt den situation, at man har nået bunden og menes at være på vej med en svag opgangstendens. Tilsvarende er det korrekt, at dette har manglet i Europa, at vi altså ikke i de europæiske lande og ikke i de afgørende europæiske lande endnu har kunnet konstatere en tilsvarende situation eller tilsvarende udvikling.

Det giver mig anledning til at understrege, hvad jeg forstår hr. Gert Petersen stærkt undervurderede betydningen af, at de lande, som er samarbejdende inden for fællesmarkedet, Det europæiske Fællesskab, under drøftelser igennem de seneste måneder er nået frem til enighed om, at man, for så vidt angår de lande, hvor den valutariske situation ikke var så anspændt som i de værste stillede lande, skulle gennemføre en koordineret ekspansiv politik. Nu ved jeg ikke, hvad hr. Gert Petersen forestiller sig ved en koordineret ekspansiv politik. Jeg ved ikke, om hr. Gert Petersen forestiller sig, at man skulle blive enige om visse ganske bestemte størrelser, f. eks. på landenes kasseunderskud eller med hensyn til investeringernes omfang eller med hensyn til de målsætninger, man satte sig, for så vidt angår arbejdsløshedsprocenten eller tilsvarende. Det ville jo i hvert fald være ganske urealistisk, og det tror jeg at hr. Gert Petersen ved. Men dette, at man samtidig iværksætter en ekspansiv politik, betyder, at den virkning, som det enkelte land ved at gennemføre en ekspansiv politik kunne forvente at få i negativ retning på sin betalingsbalance, når noget tilsvarende sker i de lande, som man samhandler stærkest med, bliver mindre, end når man foretager handlingen isoleret. Det vil altså sige, at i det omfang, hvori de andre lande lever op til de forpligtelser, de har påtaget sig med hensyn til at stimulere et konjunkturopsving, så vil det forsøg, vi gør i Danmark på at sætte et indenlandsk bestemt konjunkturopsving i

gang, have mindre virkning på betalingsbalancen, end hvis vi foretog en sådan handling isoleret. Det drejer sig i dette tilfælde om de øvrige lande inden for EF, der har gjort det eller vedtaget at gøre det, bortset fra England og Irland, der befinder sig i en ganske særlig økonomisk situation.

Det er rigtigt, at landene gør det med forskellig styrke, og her var hr. Gert Petersen inde på vurderingen af, hvad man har gjort og gør i Tyskland. Det er også rigtigt, at den indsats, som den tyske regering har fået tilslutning til at gøre, efter vor opfattelse er for lille, men den bør ses i forbindelse med, hvad man har gjort i den forudgående periode i Tyskland, og det betyder, at Tyskland, at Den tyske Forbundsrepublik, for så vidt angår republikkens eget budget, opererer med det, der svarer til et kasseunderskud i Danmark på 40 mia DM, og hvis man dertil lægger underbudgetteringen i länderne og i kommunerne, bliver den samlede underbudgettering for de offentlige kasser i Tyskland mellem 65 og 70 mia DM. Det er det tal, man skal sammenligne med det samlede underskud og dermed altså det samlede forsøg på at stimulere erhvervslivet i Danmark. Så ser billedet ikke helt så, skal vi sige trist ud set med danske øjne på, hvad Tyskland gør.

Der er også grund til at håbe på, at de seneste foranstaltninger, som Tyskland træffer, i et vist omfang vil have en udløsende effekt på noget af det, man tidligere har gjort, og derved altså bidrage til at stimulere et opsving.

Men det vil være forkert at foregøgle, at der ligger lette eller hurtige løsninger lige om hjørnet. Den vurdering, vi har måttet anlægge efter alt det, der foreligger for os, er, at der i et opsving, der stimulerer dansk erhvervsliv, kommende til os udefra, formentlig ikke kan blive tale om, at et sådant opsving vil kunne gøre sig gældende med virkning for dansk eksport, før vi kommer ind i anden halvdel af 1976. Der har heller ikke med de senest foreliggende oplysninger været noget, der har tvunget os til at ændre denne vurdering.

Et andet spørgsmål, som har været strejft i debatten og med rette har været strejft, er det: nu iværksætter folkettinget altså med sine vedtagelser her en politik, der i løbet af det næste halve år stimulerer den